

Mondelinge vraag van de h. ASSAL : Uitsluiting van kinderen jonger dan 6 jaar van sportcheques.

De h. Assal is van mening dat er een punt van inconsistentie en uitsluiting is in het beleid om de toegang tot sport voor jongeren te bevorderen.

Hij werd benaderd door een burger wiens 3-jarige kind deelnam aan een sportactiviteit maar geen recht had op een sportcheque van de gemeente, simpelweg omdat hij de leeftijd van 6 jaar nog niet had bereikt.

Op dit moment reserveert de gemeente deze steun voor jongeren tussen 6 en 26 jaar. Toch zijn veel kinderen vanaf 3 jaar al actief bezig met sportactiviteiten: psychomotoriek, babygym, lichaamsbewustzijn, zwemmen, dans ...

Er is dus een kloof met de realiteit van Ukkelse gezinnen. Gezinnen investeren in sport voor hun kleintjes, soms al vanaf de kleuterschool. Als je deze gezinnen geen steun geeft, ontken je de diversiteit van sportcarrières vanaf jonge leeftijd.

Er moet ook worden opgemerkt dat dit beleid niet strookt met de eigen diensten van de gemeente, aangezien de Bijschoolse Activiteiten van Ukkel zelf sportlessen organiseert vanaf de leeftijd van 3 jaar. Waarom erkent de ene dienst sport op deze leeftijd en de andere niet?

De voordelen van sport voor kinderen vanaf jonge leeftijd zijn welbekend: motorische ontwikkeling, socialisatie, zelfvertrouwen, preventie van obesitas ... Waarom zouden we deze dynamiek niet aanmoedigen door het financieel te ondersteunen, zoals we al doen voor oudere kinderen?

De h. Assal stelt daarom voor om de sportcheques uit te breiden naar kinderen vanaf 3 jaar. Deze maatregel zou eerlijk zijn door rekening te houden met de realiteit van gezinnen, consistent met bestaande gemeentediensten en visionair door sport te promoten als een instrument voor persoonlijke ontwikkeling vanaf de jongste leeftijd.

Hoewel er twijfels blijven bestaan, zijn er andere argumenten om een dergelijke maatregel aan te nemen.

Andere gemeentes zoals Schaarbeek, Evere en Koekelberg bieden soms sociaal-educatieve ondersteuning voor jonge kinderen en het is de moeite waard om inspiratie bij hen op te doen.

Het aantal betrokken kinderen is beperkt maar de sociale impact is groot.

Vanaf de leeftijd van 3 jaar speelt sport een rol bij het voorkomen van motorische stoornissen, overgewicht en sociale problemen.

Aangezien de meest achtergestelde gezinnen deze activiteiten niet altijd zonder hulp kunnen aanbieden, accentueert de uitsluiting van 3-6-jarigen de ongelijkheid vanaf de vroegste leeftijd.

Schepen Wyngaard merkt op dat deze zeer sociale regeling, die onder het vorige mandaat werd gelanceerd, zeer goed werkt: het aantal ingediende aanvragen stijgt elk jaar. Er worden tal van communicatiemiddelen gebruikt (posters, huis-aan-huisberichten ...) en de informatie circuleert steeds beter.

Deze regeling, die voorziet in steun van € 75 per kind, is bedoeld om de meest kwetsbare groepen te bereiken, met name eenoudergezinnen (alleenstaande moeders met kinderen).

Schepen Wyngaard vindt uitsluiting overdreven. Bij het opstellen van de regeling moesten echter een aantal voorwaarden worden gesteld met betrekking tot de leeftijdsgrens en de hoogte van de sportcheque. De prijs is ook veranderd en bedraagt nu € 75. Wat leeftijd betreft, werd besloten om

niet alleen rekening te houden met kinderen in de 6 jaar van het basisonderwijs, maar ook met studenten, wat verklaart waarom de bovengrens op 26 werd gesteld

Schepen Wyngaard wees er snel op dat het college helemaal niet afwijzend stond tegenover een mogelijke wijziging van de leeftijdsgrens, hetzij erboven, om volwassenen aan te moedigen om te gaan sporten, hetzij eronder, om rekening te houden met de suggesties van de heer Assal, en hetzelfde gold voor het steunbedrag.

Het college zal de zaak onderzoeken en de aanzet geven tot reflectie over het onderwerp en zal in de komende maanden verslag uitbrengen aan de raad.